

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. liepos 25 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prieglobsčio politika – Direktyva 2013/32/ES – 31 straipsnio 8 dalis ir 32 straipsnio 2 dalis – Akivaizdžiai nepagrįstas tarptautinės apsaugos prašymas – Saugios kilmės šalies koncepcija – Nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši koncepcija, nebuvimas – Prašytojo pareiškimai, laikomi patikimais, bet nepakankamais, atsižvelgiant į prašytojo kilmės šalyje siūlomą pakankamą apsaugą“

Byloje C-404/17

dėl *Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen* (Malmės administracinis teismas, nagrinėjantis bylas migracijos srityje, Švedija) 2017 m. liepos 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. liepos 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

A

prieš

Migrationsverket

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot (pranešėjas), A. Arabadžiev, S. Rodin ir E. Regan,

generalinis advokatas M. Wathelet,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Švedijos vyriausybės, atstovaujamos A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev ir L. Zettergren,
- Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos R. Fadoju, C. Crane ir S. Brandon, padedamų baristerio D. Blundell,
- Europos Komisijos, atstovaujamos K. Simonsson ir M. Condou-Durande,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

* Proceso kalba: švedų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 60) 31 straipsnio 8 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant A ir *Migrationsverket* (Migracijos tarnyba, Švedija, toliau – Tarnyba) ginčą dėl pastarosios sprendimo atmesti A prašymą suteikti pabėgėlio statusą ir leidimą gyventi šalyje, įpareigoti jį išvykti į jo kilmės šalį ir uždrausti jam grįžti į Švediją dvejus metus.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyvos 2005/85/EB, nustatančios būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse (OL L 326, 2005, p. 13), 23 straipsnio 4 dalies g punktas suformuluotas taip:

„Valstybės narės gali taip pat nustatyti, kad nagrinėjimo procedūrai pagal II skyriaus pagrindinius principus ir garantijas gali būti suteikta pirmenybė arba ji gali būti paspartinta, jeigu:

<...>

- g) prašytojas pateikė nenuoseklius, prieštarigus, neįtikimus arba nepakankamus nusiskundimus, dėl kurių reikalavimai yra akivaizdžiai neįtikinami dėl to, kad jis tapo persekiojimo objektu <...>.“
- 4 Direktyvos 2013/32 11, 12, 18, 40, 41 ir 42 konstatuojamosiose dalyse įtvirtinta:

„(11) siekiant užtikrinti, kad būtų visapusiškai ir veiksmingai įvertinami prašytojų tarptautinės apsaugos poreikiai, kaip apibrėžta 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų [(OL L 337, 2011, p. 9)], Sąjungos tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos sistema turėtų būti pagrįsta vienos tvarkos principu;

(12) pagrindinis šios direktyvos tikslas – nustatyti papildomus tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse reikalavimus, siekiant Sąjungoje sukurti bendrą prieglobsčio suteikimo tvarką;

<...>

(18) tiek valstybės narės, tiek tarptautinės apsaugos prašytojai yra suinteresuoti, kad sprendimai dėl tarptautinės apsaugos prašymų būtų priimami kuo skubiau, nedarant poveikio tinkamo ir išsamaus nagrinėjimo atlikimui;

<...>

- (40) svarbiausia tarptautinės apsaugos prašymo pagrįstumo aplinkybė – prašytojo saugumas jo kilmės šalyje. Kai trečiąją šalį galima laikyti saugia kilmės šalimi, valstybės narės turėtų sugebėti ją priskirti prie saugių šalių ir daryti prielaidą, kad konkrečiam prašytojui joje yra saugu, nebent jis pateiktų priešingų argumentų;
- (41) atsižvelgiant į pasiektą reikalavimų, pagal kuriuos trečiosios šalies piliečiai ir asmenys be pilietybės priskiriami prie tarptautinės apsaugos gavėjų, suderinimo lygį, reikėtų nustatyti bendrus trečiųjų šalių priskyrimo prie saugių kilmės šalių kriterijus;
- (42) šioje direktyvoje trečiosios šalies priskyrimas prie saugių kilmės šalių tos šalies piliečiams nesuteikia absoliučios saugumo garantijos. Dėl paties priskyrimui būtino įvertinimo pobūdžio galima atsižvelgti tik į bendras tos šalies civilines, teises ir politines aplinkybes bei tai, ar persekiojimo, kankinimo, nežmoniško ar žeminančio elgesio ar baudimo vykdytojams, juos pripažinus atsakingais už šiuos veiksmus konkrečioje šalyje, praktikoje yra taikomos sankcijos. Dėl šios priežasties svarbu, kad prašytojui įrodžius, jog yra pagrįstų priežasčių manyti, kad jo konkrečiomis aplinkybėmis šalis nėra saugi, su juo nebebūtų siejamas tos šalies priskyrimas prie saugių šalių.“

5 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„Šios direktyvos tikslas – nustatyti <...> bendrą tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarką.“

6 Minėtos direktyvos 31 straipsnyje „Nagrinėjimo procedūra“, kuriuo pradedamas III skyrius „Pirmosios instancijos procedūros“, numatyta:

„1. Valstybės narės svarsto tarptautinės apsaugos prašymus nagrinėjimo procedūros metu pagal II skyriaus pagrindinius principus ir garantijas.

2. Valstybės narės, nedarydamos poveikio tinkamo ir išsamaus nagrinėjimo principui, užtikrina, kad nagrinėjimo procedūra būtų baigta kuo greičiau.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nagrinėjimo procedūra būtų baigta per šešis mėnesius nuo prašymo pateikimo dienos.

<...>

8. Valstybės narės gali nustatyti, kad nagrinėjimo procedūra pagal II skyriaus pagrindinius principus ir garantijas gali būti paspartinta ir (arba) pagal 43 straipsnį vykdoma pasienyje arba tranzito zonose, jeigu:

a) prašytojas, pateikdamas savo prašymą ir nuroydamas faktus, iškėlė tik tokius klausimus, kurie nėra svarbūs nagrinėjant, ar jis priskirtinas prie tarptautinės apsaugos gavėjų remiantis Direktyva 2011/95/ES; arba

b) prašytojas atvyko iš saugios kilmės šalies, kaip apibrėžta šioje direktyvoje; arba

<...>

e) prašytojas pateikė akivaizdžiai nenuoseklius ir prieštarigus, akivaizdžiai klaidingus ar neįtikimus nusiskundimus, kurie prieštarauja tinkamai patikrintai informacijai apie kilmės šalį, todėl jo reikalavimai tampa akivaizdžiai neįtikinami, kiek tai susiję su jo priskyrimu prie tarptautinės apsaugos gavėjų remiantis Direktyva 2011/95/ES, arba

<...>“

7 Direktyvos 2013/32 32 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Nepagrįstų prašymų atvejais, kai taikomos 31 straipsnio 8 dalyje išvardytos aplinkybės, valstybės narės gali taip pat laikyti prašymą akivaizdžiai nepagrįstu, jeigu taip apibrėžta nacionalinės teisės aktuose.“

8 Šios direktyvos 36 straipsnis „Saugios kilmės šalies koncepcija“ suformuluotas taip:

„1. Trečioji šalis, pagal šią direktyvą priskirta prie saugių kilmės šalių, po atskiro prašymo nagrinėjimo gali būti laikoma saugia kilmės šalimi konkrečiam prašytojui, tik jeigu:

a) jis turi tos šalies pilietybę arba

b) jis yra asmuo be pilietybės ir anksčiau nuolat gyveno toje šalyje;

ir nepateikė [nenurodė] rimtų priežasčių, kad šalis nebūtų laikoma saugia kilmės šalimi jo konkrečiomis aplinkybėmis ir dėl jo priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų pagal [Direktyvą 2011/95].

2. Valstybės narės nacionalinės teisės aktuose nustato papildomas saugios kilmės šalies sąvokos taikymo taisykles ir reikalavimus.“

9 Direktyvos 2013/32 37 straipsnyje „Nacionalinis trečiųjų šalių priskyrimas prie saugių kilmės šalių“ numatyta:

„1. Tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimo tikslais valstybės narės gali palikti galioti arba priimti naujus teisės aktus, kuriais pagal I priedą būtų numatytas nacionalinis priskyrimas prie saugių kilmės šalių.

2. Valstybės narės reguliariai peržiūri padėtį trečiosiose šalyse, pagal šį straipsnį priskirtose prie saugių kilmės šalių.

3. Vertinimas, ar šalis yra saugi kilmės šalis, pagal šį straipsnį yra pagrįstas keletu informacijos šaltinių, įskaitant visų pirma kitų valstybių narių, EPPB [Europos prieglobsčio paramos biuro], JTVPK [Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro], Europos Tarybos ir kitų atitinkamų tarptautinių organizacijų informaciją.

4. Valstybės narės praneša Komisijai, kurias šalis priskyre prie saugių kilmės šalių pagal šį straipsnį.“

10 Šios direktyvos I priede „Priskyrimas prie saugių kilmės šalių, taikant 37 straipsnio 1 dalį“ nustatyta:

„Šalis laikoma saugia kilmės šalimi, kai, atsižvelgiant į teisinę padėtį, teisės aktų taikymą demokratinėje sistemoje ir bendras politines aplinkybes, gali būti įrodyta, kad joje iš esmės ir sistemingai nevykdomi persekiojimai, kaip apibrėžta [Direktyvos 2011/95] 9 straipsnyje, nėra kankinimo arba žiauraus ar žeminamo elgesio ar baudimo atvejų; ir nėra nesirenkamojo smurto, galinčio kilti tarptautinio arba vidaus ginkluoto konflikto padėties metu, grėsmės.

Atliekant tokį vertinimą, turi būti atsižvelgta, *inter alia*, į tai, kokio masto apsauga nuo persekiojimo ar netinkamo elgesio užtikrinama:

a) taikant atitinkamus šalies įstatymus ir kitus teisės aktus ir koku būdu jie taikomi;

- b) laikantis [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytoje] Europos konvencijoje dėl žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos ir (arba) [1966 m. gruodžio 16 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtame] Tarptautiniame civilinių ir politinių teisių pakte ir (arba) Jungtinių Tautų Konvencijoje prieš kankinimą įtvirtintų teisių ir laisvių, visų pirma tų teisių, nuo kurių negalima nukrypti pagal minėtos Europos konvencijos 15 straipsnio 2 dalį;
  - c) pagal [1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvenciją dėl pabėgėlių statuso, pasirašytą Ženevoje], laikantis negražinimo principo;
  - d) numatant veiksmingų teisių gynimo priemonių, taikytinų kovojant su tais teisių ir laisvių pažeidimais, sistema.“
- 11 Direktyvos 2013/32 46 straipsnio „Teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę“ 5 ir 6 dalyse numatyta:

„5. Nedarydamos poveikio 6 daliai, valstybės narės leidžia prašytojams likti jų teritorijoje, kol baigiasi laikotarpis, per kurį jie gali pasinaudoti teise į veiksmingą teisių gynimo priemonę, ir, kai tokia teise per tą laikotarpį buvo pasinaudota – kol laukiama priemonės rezultato.

6. Kai sprendimas [Kai nusprendžiama]:

- a) laikyti prašymą akivaizdžiai nepagrįstu pagal 32 straipsnio 2 dalį <...>;

<...>

atitinkamo prašytojo prašymu arba *ex officio* teismas turi įgaliojimus priimti sprendimą, ar prašytojas gali likti valstybės narės teritorijoje, jeigu tokiu sprendimu panaikinama prašytojo teisė likti valstybėje narėje ir kai nacionalinėje teisėje nenumatyta teisė likti valstybėje narėje, kol laukiama teisių gynimo priemonės rezultato.“

Švedijos teisė

- 12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad Švedijos teisėje nėra jokių įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatų dėl saugių kilmės šalių, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2013/32.
- 13 Iki 2016 m. gruodžio 31 d. galiojusios redakcijos *Utlänningslag* (Įstatymas dėl užsieniečių, SFS, Nr. 716, 2005) 8 skyriaus 19 dalyje buvo numatyta, kad Tarnyba galėjo nurodyti, kad jos sprendimai dėl išvežimo arba išvesdinimo būtų vykdomi nedelsiant, net iki tol, kol jie tampa galutiniai, jei prieglobsčio prašymas buvo akivaizdžiai nepagrįstas ir aiškiai nebuvo pagrindo išduoti leidimą gyventi šalyje.
- 14 Anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo, nuo 2017 m. sausio 1 d. ši nuostata buvo iš dalies pakeista, siekiant į Švedijos teisę perkelti Direktyva 2013/32 pertvarkytas prieglobsčio procedūras, ir be kita ko, jos 31 straipsnio 8 dalį. Taigi nuo šios dienos Tarnyba gali nurodyti nedelsiant vykdyti sprendimus dėl išvežimo arba išvesdinimo, net jiems dar netapus galutiniais, jeigu užsienio piliečio išdėstytos faktinės aplinkybės nėra „svarbios“ tam, kad būtų išnagrinėtas jo prieglobsčio prašymas, arba ši informacija nėra „patikima“, todėl jo prašymas suteikti prieglobstį turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepagrįstas, be to, leidimas gyventi šalyje aiškiai negali būti suteiktas kitais pagrindais.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 15 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad A, Serbijos pilietis, 2017 m. kovo mėn. pateikė prašymą suteikti prieglobstį ir leidimą gyventi Švedijoje.
- 16 Grįsdamas šį prašymą jis nurodė, kad 2001–2003 m. buvo tapęs neteisėtos sukarintosios grupuotės grasinimų ir smurto auka ir kad jis 2003 m. pateikė skundą dėl šios grupės. Jis pažymėjo, kad iki 2012 m. naudojosi liudytojų apsauga, kurią užtikrino Serbijos valdžios institucijos ir Jungtinių Tautų laikinoji administracijos misija Kosove (UNMIK), tačiau dėl šios apsaugos jis buvo laikomas įvairiose vietose Serbijoje, be kita ko, kalėjime. Dėl šių aplinkybių, kaip jis teigia, nusprendė nuo 2012 m. atsisakyti saugomo liudytojo statuso ir pasislėpė gimtajame kaime (nepaisant to, kad jam ir toliau buvo grasinama mirtimi).
- 17 Tarnyba šį prašymą atmetė kaip akivaizdžiai nepagrįstą, remdamasi tuo, kad, anot paties prašytojo pateiktos informacijos, Serbijos Respublika galėjo suteikti veiksmingą apsaugą ir kad būtent kilmės šalies valdžios institucijos privalėjo užtikrinti apsaugą nuo tokių, kaip pats teigia, jam grėsusių pavojų.
- 18 Be to, sprendime atmesti prašymą buvo nurodytas įpareigojimas išvykti iš teritorijos, vykdytinas iš karto, atsižvelgiant į tai, kad akivaizdžiai trūko prašymą suteikti prieglobstį pagrindžiančių įrodymų ir kad A nepateikė svarbių argumentų, kad pagrįstų savo prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje.
- 19 A apskundė Tarnybos sprendimą *Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen* (Malmės administracinis teismas, nagrinėjantis bylas migracijos srityje, Švedija), šis nutarė sustabdyti įpareigojimo išvykti iš teritorijos vykdymą.
- 20 Tam teismui kyla klausimas, kaip aiškinti Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalį, pagal kurią, siejamą kartu su šios direktyvos 32 straipsnio 2 dalimi, valstybėms narėms leidžiama atmesti tam tikrus prašymus kaip akivaizdžiai nepagrįstus.
- 21 Šiomis aplinkybėmis *Förvaltningsrätten i Malmö – Migrationsdomstolen* (Malmės administracinis teismas, nagrinėjantis bylas migracijos srityje) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar prašymas, kuriame [prašytojo] pateikta informacija, kuri laikoma patikima ir kuria grindžiamas to prašymo nagrinėjimas, tačiau kurios nepakanka, kad būtų nustatyta, jog reikia tarptautinės apsaugos, nes iš informacijos apie [kilmės] šalį matyti, kad institucijos suteikia tinkamą apsaugą, laikytinas akivaizdžiai nepagrįstu, kaip tai suprantama pagal naujos redakcijos Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalį?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 22 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalies b punktą, siejamą su šios direktyvos 32 straipsnio 2 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal ją leidžiama tarptautinės apsaugos prašymą laikyti akivaizdžiai nepagrįstu tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kai, viena vertus, kaip matyti iš informacijos apie prašytojo kilmės šalį, joje gali būti užtikrinta tinkama apsauga ir, kita vertus, šis prašytojas pateikė nepakankamai informacijos, kad būtų galima pagrįsti sprendimą suteikti tarptautinę apsaugą, jeigu valstybė narė, kurioje pateiktas prašymas, nepriėmė saugios kilmės šalies koncepcijos įgyvendinimo nuostatų.

- 23 Kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, Taryba iš esmės A prašymą atmetė kaip akivaizdžiai nepagrįstą, vadovaudamasi nacionaline teise, kuria perkeliama Direktyva 2013/32, ir remdamasi keliais motyvais: kad jo kilmės šalyje, Serbijoje, egzistavo veiksminga apsauga ir kad jis neįrodė, jog ši šalis nesuteikė pakankamos apsaugos nuo, kaip jis mano, jam grėsusių pavojų.
- 24 Taigi Taryba savo sprendimą pagrindė motyvais, analogiškais nurodytiems Direktyvos 2013/32 36 ir 37 straipsniuose, taikytiniais nagrinėjant piliečių iš saugių kilmės šalių pateiktus tarptautinės apsaugos prašymus.
- 25 Šiose nuostatose nustatyta speciali nagrinėjimo tvarka, pagrįsta nuginkijama pakankamos apsaugos kilmės šalyje prezumpcija, kurią prašytojas gali nuginkijoti, jeigu nurodo svarbių priežasčių, susijusių su jo konkrečia padėtimi.
- 26 Jei nėra tokių svarbių priežasčių, prašymas gali būti atmestas kaip akivaizdžiai nepagrįstas pagal Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalies b punkto ir 32 straipsnio 2 dalies nuostatas, jeigu tokia situacija, t. y. nagrinėjamu atveju – aplinkybė, kad prašytojas atvyksta iš saugios kilmės šalies – taip apibrėžta nacionalinės teisės aktuose.
- 27 Viena iš pasekmių, kylančių asmeniui, kurio prašymas atmestas remiantis šiuo pagrindu, yra tai, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2013/32 46 straipsnio 5 ir 6 dalių, priešingai, nei numatyta paprasto atmetimo atveju, jam gali būti neleista likti valstybės, kurioje buvo pateiktas prašymas, teritorijoje, kol bus priimtas sprendimas dėl skundo.
- 28 Atsižvelgdama į tai, kiekviena valstybė narė turi nustatyti saugias kilmės šalis, kaip tai suprantama pagal šį teisės aktą, pagal Direktyvos 2013/32 36 ir 37 straipsniuose, taip pat I priede numatytą tvarką, t. y. be kita ko, nacionalinės teisės aktų leidėjui pagal I priede nustatytus kriterijus patvirtinant trečiųjų šalių sąrašą, priimant papildomas nuostatas ir nustatant jų įgyvendinimo tvarką, pranešant Komisijai apie saugioms kilmės šalims priskirtų šalių sąrašą arba reguliariai jį peržiūrint.
- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo aspektu nurodo, kad tą dieną, kai buvo priimtas pagrindinėje byloje ginčijamas sprendimas, kai nagrinėjamų Direktyvos 2013/32 nuostatų perkėlimo terminas jau buvo pasibaigęs, Švedijos Karalystė nebuvo priėmusi tokių nuostatų, kaip nurodyta ankstesniame punkte, ir nebuvo numačiusi, kad atvykimo iš saugios kilmės šalies aplinkybė būtų galėjusi lemti tai, kad prašymas būtų atmestas kaip akivaizdžiai nepagrįstas, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 32 straipsnio 2 dalį.
- 30 Vis dėlto reikia priminti, kad, remiantis Direktyvos 2013/32 11 ir 12 konstatuojamosiomis dalimis ir 1 straipsniu, tarptautinės apsaugos suteikimo sistema pagrįsta vienos tvarkos principu ir bendromis būtinausiomis taisyklėmis (pagal analogiją žr. 2013 m. sausio 31 d. Sprendimo *D. ir A.*, C-175/11, EU:C:2013:45, 57 punktą).
- 31 Taigi valstybė narė negali remtis nuginkijama prezumpcija, įtvirtinta Direktyvos 2013/32 nuostatose, reglamentuojančiose procedūras, pagrįstas saugios kilmės šalies koncepcija, jeigu nėra įgyvendinusi šių nuostatų, t. y. nepriėmusi tam būtinų įstatymų ir kitų teisės aktų, kuriuos ji įpareigota priimti.
- 32 Kalbant apie prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo abejones dėl galimybės remiantis Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalimi pripažinti prašymą akivaizdžiai nepagrįstu, motyvuojant tuo, kad prašytojo pareiškimų nepakanka, reikia priminti, kad minėta direktyva – tai nauja redakcija išdėstyta Direktyva 2005/85.
- 33 Nors Direktyvos 2005/85 23 straipsnio 4 dalies g punkte nurodyti „nepakankami“ prašytojo pareiškimai, šių nuostatą pakeitusiame Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalies e punkte jų nebėra.

- 34 Taigi iš Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalies e punkto teksto, siejamo su šios direktyvos 32 straipsnio 2 dalimi, matyti, kad valstybė narė negali laikyti tarptautinės apsaugos prašymo akivaizdžiai nepagrįstu dėl to, kad prašytojas pateikė nepakankamai pareiškimų.
- 35 Todėl į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2013/32 31 straipsnio 8 dalies b punktą, siejamą su šios direktyvos 32 straipsnio 2 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal jį neleidžiama tarptautinės apsaugos prašymo pripažinti akivaizdžiai nepagrįstu tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kai, viena vertus, iš informacijos apie prašytojo kilmės šalį matyti, kad jam joje gali būti užtikrinta tinkama apsauga, ir, kita vertus, šis prašytojas pateikė nepakankamai informacijos, kad būtų galima pagrįsti sprendimą suteikti tarptautinę apsaugą, jeigu valstybė narė, kurioje pateiktas prašymas, nepriėmė saugios kilmės šalies koncepcijos įgyvendinimo nuostatų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 36 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos 31 straipsnio 8 dalies b punktą, siejamą su šios direktyvos 32 straipsnio 2 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal jį neleidžiama tarptautinės apsaugos prašymo pripažinti akivaizdžiai nepagrįstu tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kai, viena vertus, iš informacijos apie prašytojo kilmės šalį matyti, jog joje jam gali būti užtikrinta tinkama apsauga, ir, kita vertus, šis prašytojas pateikė nepakankamai informacijos, kad būtų galima pagrįsti sprendimą suteikti tarptautinę apsaugą, jeigu valstybė narė, kurioje pateiktas prašymas, nepriėmė saugios kilmės šalies koncepcijos įgyvendinimo nuostatų.

Parašai.